

زندگی بدون فیلمنامه

زندگی با آسپرگر

سندرم عملکرد بالا / اوتیسم

نویسنده

یان اندرسون مکدوگال

www.ketab.ir

مترجمین

داود کشوری

هادی خان آبادی

فرشته دره باغی

سرشناسه	:	مکدوگال، ایان اندرسن McDougal, Ian Andersen
عنوان و نام پدیدآور	:	زندگی بدون فیلمنامه: زندگی با اسپرگر سندرم عملکرد بالا / اوتیسم
نویسنده	:	یان اندرسون مکدوگال؛ مترجمین داود کشوری، هادی خان آبادی، فرشته دره باغی.
مشخصات نشر	:	تهران: آذرفر، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	:	۷۴ ص.
شابک	:	۹۷۸-۶۲۲-۷۸۷۹-۱۷-۹
وضعیت فهرست نویسی	:	فیفا
یادداشت	:	عنوان اصلی: / Life without a script: living with asperger syndrome
high-functioning - autism.		
یادداشت	:	کتابنامه: ص. ۷۲ - ۷۴.
عنوان دیگر	:	زندگی با اسپرگر سندرم عملکرد بالا / اوتیسم.
موضوع	:	مکدوگال، ایان اندرسن -- خاطرات
موضوع	:	McDougal, Ian Andersen -- Diaries
موضوع	:	سندرم اسپرگر -- بیماران -- توانبخشی
موضوع	:	Rehabilitation--Asperger's syndrome -- Patients - Diaries
شناسه افزوده	:	کشوری حمید، داود، ۱۳۶۹ -، مترجم
شناسه افزوده	:	خان آبادی، هادی، ۱۳۶۴ -، مترجم
شناسه افزوده	:	دره باغی، فرشته، ۱۳۷۸ -، مترجم
رده بندی کنگره	:	RC۵۳۳
رده بندی دیویی	:	۶۱۶ / ۸۵۸۸۲۰۹۲
شماره کتابشناسی ملی	:	۸۵۰۶۷۹۴

انتشارات آذرفر

زندگی بدون فیلمنامه زندگی با اسپرگر سندرم عملکرد بالا / اوتیسم

نویسنده: یان اندرسون مکدوگال

مترجمین: داود کشوری، هادی خان آبادی، فرشته دره باغی

ناشر: آذرفر نوبت و تاریخ چاپ: اول، ۱۴۰۰ شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

صفحه و قطع: ۷۴، وزیری.

مدیر اجرایی و تبلیغات: فاطمه بابارئسی

صفحه آرا: مهدی جهانشاهلوراد

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۸۷۹-۱۷-۹

قیمت: ۶۵ هزار تومان

مرکز پخش: شهری، خیابان قم، پاساژ وکیل، طبقه اول، واحد ۷۱

تلفن مرکز پخش: ۰۲۱۵۵۹۲۷۶۰۶ - ۰۹۱۰۷۶۰۰۲۳۷

حق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است

فهرست

۵.....	مقدمه
۹.....	زندگی ابتدایی
۱۵.....	از دبستان تا دبیرستان
۳۹.....	دانشگاه
۴۵.....	زندگی حرفه ای و بزرگسالان
۷۰.....	اندیشه‌های پایانی
۷۲.....	فهرست منابع مورد استفاده در مفهوم این کتاب

مقدمه

زندگی با سندرم آسیب‌گر در بیشتر موارد یک چالش است. از دیدگاه فردی که با او زندگی می‌کند، تعیین یا تشخیص عینی علائم و نحوه برخورد بهینه با او دشوار می‌شود. تفاوت بین من و اکثریت مردم با وجود مشکلات اجتماعی و ارتباطی قابل تشخیص است. اما دور زدن این مشکلات یا تفاوت‌ها، بسته به کلمه‌ای که می‌خواهید از آن بهترین استفاده را بکنید، یک موضوع کلی است. بیشتر موانعی که با آنها روبرو هستید، ناشی از واکنش‌های غیر ارادی و غالباً غریزی از نظر رویکرد به منطق، مبانی منطقی هنگام ایجاد دیدگاه‌ها یا فقدان ابزارهای ذهنی هنگام برخورد با ظرافت‌های تعامل اجتماعی است.

در نتیجه، می‌توانید تشخیص دهید که در مورد شما چیز متفاوتی وجود دارد، اما تلاش جدی برای یافتن راه حلی در لحظاتی که بسیار مهم است بسیار دشوار است، زیرا واکنش در محیط برنامه ریزی شده و کنترل شده یک چیز است و عمل واقعی است. در لحظه، بدون بداهه نوازی یک واکنش واقعی در این لحظات است که مشکلات زندگی با آسیب‌گر آشکار می‌شود.

در حال حاضر، این درست است که از طرف من، از دوران نوجوانی، من تلاش فعالی انجام داده‌ام تا بتوانم نظم و انضباط خود را کنترل کنم و سعی کنم تا حد ممکن شیوه زندگی خود را کنترل کنم. با وجود این تلاش‌ها، من هنوز در ذات خود ماهیت و شیوه

خاصی از متفاوت بودن با اکثریت را دارم. آموزش و نظم و انضباط لازم بود تا بتوانم در مقابل سختی‌ها یا در سناریوهای غیرمنتظره مقاومت کنم که در شرایطی که هیچ آموزش انضباطی انجام نمی‌شد، منجر به برخی شرایط زشت یا ناخوشایند می‌شد.

من فکر می‌کنم ابتدا نیاز به توضیحاتی در مورد سندرم آپرگر است: ۱. برای روشن شدن، این یک تغییر در شرایط کلاسیک اوتیسم است. به عنوان یک تنوع، این بدان معناست که اوتیسم شرایطی است که از نظر درجه و نحوه علائمی که می‌تواند با آن نشان داده شود متغیر است، بنابراین از اصطلاح «طیف اوتیسم» استفاده می‌شود.

۲. به طور دقیق‌تر، سندرم آپرگر نوعی از اوتیسم است که به عنوان «اوتیسم با عملکرد بالا» نیز تعریف می‌شود. این بدان معناست که علیرغم اینکه شخص مورد نظر با علائم مشابهی که اوتیسم کلاسیک نشان می‌دهد زندگی می‌کند، هنوز می‌تواند تا حدی خود مختاری و تصمیم‌گیری را در زندگی روزمره خود نشان دهد. با این حال، این خودمختاری که ما از آن صحبت می‌کنیم هنوز هم محتمل است. بعداً چگونگی آن را بیشتر توضیح خواهم داد.

همانطور که در مورد سندرم اوتیسم کلاسیک، به نظر می‌رسد فردی که با آن زندگی می‌کند، افسون و تعلق خاطر به موضوعات خاص دارد، تا حدی وسواس خستگی‌ناپذیر. در مقابل، سطح عملکرد بسیار پایین، اگر از نظر فکری کاملاً محدود نباشد در مقایسه با

زندگی با اسپرگر سندرم عملکرد بالا / اوتیسم ۷

میانگین، در مورد اکثر موضوعات، اعم از مهارت‌های دانشگاهی یا عملی، نشان داده می‌شود.

بنابراین، جای تعجب نیست که در گذشته برخی اختلالات و ارتباطات نادرست بین عقب ماندگی ذهنی و اوتیسم در طول تشخیص پزشکی ایجاد شده است.

با این حال، سندرم اسپرگر، حداقل در مقایسه با اوتیسم کلاسیک، ناتوان کننده یا محدود کننده نیست. با اوتیسم کلاسیک، به نظر می‌رسد هوش افراد تقریباً از هم جدا شده است، گویی پیکربندی مغز امکان توسعه بیش از حد یک نوع هوش را به ضرر بقیه می‌شود.

یک فرد عادی قادر خواهد بود میزان هوش را بیشتر و حتی به طور مساوی در تمام تغییرات خود نشان دهد، از جمله اجتماعی، خواندن، زبان بدن، مفاهیم کلامی، ذهنی در طول ارتباط، سازماندهی اطلاعات، درک این اطلاعات از طریق کلامی، هوش هیجانی، همدلی، قابلیت‌های منطقی و تحلیلی و غیره.

فرد مبتلا به سندرم اسپرگر هنوز با این واقعیت زندگی می‌کند اما نه به میزان واضح و آشکاری که یک فرد مبتلا به اوتیسم کلاسیک نشان می‌دهد.

اگر بخواهم از اصطلاحی استفاده کنم که بتواند سندرم اسپرگر را به بهترین نحو توصیف کند، به معنای «وجود خسته کننده» خواهد بود. چرا این هست؟ زیرا به رسمیت شناخته شده است که چیزی متفاوت در مورد شما وجود دارد که تعامل را دشوار می‌کند.